

Förslag beträffande ändring av 28 § jaktförordningen (1987:905) samt 5 § jaktlagen (1987:259)

Svenska Jägareförbundet får med anledning av de diskussioner som pågår såväl i Riksdagen som inom Naturvårdverket vad gäller en ändring av 28 § jaktförordningen samt 5 § jaktlagen härmed anföra följande.

För att förvalta den växande vargstammen i enlighet med riksdagens beslut om en Sammanhållen Rovdjurspolitik är det enligt Jägareförbundets bestämda uppfattning ytterst nödvändigt att göra ändringar i ovan nämnda lagrum. En orsak till den frustration och vanmakt som många djurägare känner är att rätten att försvara tamdjur mot rovdjursangrepp är så starkt begränsad och svår att tillämpa. Med stöd av § 28 Jaktförordningen enligt nuvarande lydelse har tamdjurets ägare eller vårdare rätt att döda varg eller andra stora rovdjur först om följande villkor är uppfyllda:

- minst ett tamdjur skall vara skadat eller dödat,
- det skall finnas skälig anledning att befara ett nytt angrepp,
- rovdjuret får endast dödas i omedelbar anslutning till angreppet.

Enligt förbundets uppfattning strider det mot svensk rättsuppfattning att man - i den situation då man inte lyckas avvärja angreppet på annat sätt - ska tvingas se på utan möjlighet att döda rovdjuret när det tamdjur man äger eller vårdar blir angripet. Därtill är nämnda lagrum så svårtolkat för en lekman att djurägare kan förledas att döda rovdjur utan lagligt stöd, medan andra på grund av osäkerheten beträffande tolkningen avstår även om villkoren är uppfyllda. Dessa tolkningssvårigheter poängterades av Rovdjursutredningen (SOU 1999:146), som vid samtal med tamdjursägare konstaterade att många har en mycket oklar uppfattning om möjligheterna att ingripa utan myndighetstillstånd.

(Tolkningssvårigheten har vidare befasts i det s.k. "Gräsövargsmålet", Svea Hovrätts dom den 15 dec. 2003, B3950-03).

Mot denna bakgrund ansåg utredningen att en sådan bestämmelse måste vara så enkelt utformad att var och en har rimliga möjligheter att i förväg bedöma när han eller hon får ingripa. Utredningen förslog i detta avseende bl.a.:

dels att

- **Ägaren eller vårdaren av ett tamdjur får döda en björn, järv, lo eller varg som är under direkt angrepp på tamdjuret.**

och dels att

- **Utöver markinnehavaren får även ägaren eller vårdaren av tamdjur vidta lämpliga skrämselåtgärder i syfte att motverka skador av vilt.**

Svenska Jägareförbundet anser att rovdjursutredningens förslag alltjämnt har den bästa verklighetsförankringen, ett brett stöd i det allmänna rättsmedvetandet och från alla aspekter är ändamålsenligt. Förslaget fick dessutom ett överlag positivt gensvar i den aktuella remissrundan. En förändring av lagtexten enligt utredningens förslag skulle skapa större klarhet i tillämpningen av skyddsjaktsparagrafen och samtidigt understödja acceptansen för

den svenska rovdjurspolitiken. Det sistnämnda behovet kan inte överskattas. Mot denna bakgrund föreslår Jägareförbundet att de aktuella bestämmelserna får den utformning som Rovdjursutredningen ursprungligen föreslog.

Avslutningsvis får Jägareförbundet erinra om den hemställan om ändring i 23a § och 27 § jaktförordningen som förbundet lämnade in 2003-06-16. Dessa förändringar sammantaget har enligt förbundets uppfattning stor betydelse för rovdjurspolitikens genomförande.

SVENSKA JÄGAREFÖRBUNDET

Owe Wiktorin
Ordförande

Håkan Weberyd
T.f. generalsekreterare